

Informationssystemen in den Bereichen Grenzen und Visa und zur Änderung der Verordnungen (EG) - 22.5.2019 L 135/1 Amtsblatt der EU L 135/27-84

5. Verordnung (EU) 2019/818 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 20. Mai 2019 zur Errichtung eines Rahmens für die Interoperabilität zwischen EU-Informationssystemen (polizeiliche und justizielle Zusammenarbeit, Asyl und Migration. - 22.5.2019 L 135/1 Amtsblatt der Europäischen Union L 135/85-135

6. Council directive 2005/85 / EC of 1 December 2005 on the establishment of minimum standards on procedures for granting and withdrawing refugee status in member states. - Wspólny europejski system azylowy. - Unia Europejska, 2014.

7. Directive 2013/32 / EU of the European Parliament and of the council of 26 June 2013 on common procedures for granting and withdrawing international protection (recast version) (applicable from 21 July 2015). - Wspólny europejski system azylowy. – Unia Europejska, 2014.

УДК 327.019.51:32-027.22«21»

Чекригіна Я. С.

*магістрантка історичного факультету,
Тернопільський національний педагогічний
університет ім. В. Гнатюка*

ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІТИКИ «М'ЯКОЇ СИЛИ» РЕСПУБЛІКОЮ КОРЕЯ У ХХІ СТ.

Зовнішня політика завжди нерозривно пов'язана з іміджем держави на міжнародній арені. Саме завдяки позитивному баченню країни іншими суб'єктами дозволяє їй проводити ефективну внутрішню та зовнішню політику, а також – економічному зміцненню шляхом вливання іноземних інвестицій. Зі свого боку це сприяє підвищенню конкурентоспроможності держави.

У відповідності до цього виникають різні концепції здійснення зовнішньої політики. Американський політолог Джозеф Най висунув концепцію «м'якої сили» як інструменту побудови ефективної зовнішньої політики, протиставивши її «жорсткій силі» [6].

На сьогоднішній день «м'яку силу» можна трактувати як форму зовнішньополітичної стратегії, яка передбачає здатність впливати, отримувати необхідні результати у відносинах з іншими державами за рахунок привабливості власної культури, цінностей та зовнішньої політики, а не примусу, фінансових ресурсів, військової сили, загроз (як у концепції

«жорсткої сили»). Необхідно відзначити, що «м'яка сила» базується на трьох компонентах: культурі у тих частинах, що є привабливі для інших; політичних цінностях, коли вони є життєздатні як всередині країни, так і закордоном; зовнішній політиці, якщо вона моральна та легітимна [7]. На сьогоднішній день можна виділити низку країн, що в тій чи іншій мірі вдаються до концепції «м'якої сили»: Франція, Німеччина, Італія, Великобританія та ін.

Серед азійських держав яскравими представниками «м'якої політики» є Японія та Республіка Корея. Остання показує особливо успішний приклад впровадження даної концепції у свою зовнішньополітичну стратегію. В силу географічного розташування РК і сусідства з такими державами як КНР, Росія, Японія, Сеулу проблематично робити ставку на «жорстку силу». Із часу закінчення Корейської війни, держава нарощувала військову міць, але одночасно з цим проводила економічні реформи з метою збільшення економічного потенціалу. Період особливого міжнародного піднесення країни співпав із ширшим запровадженням у корейську політику «м'якої сили» за часів президенства Кім Їн Сана (1993–1998 рр.) [4, с. 112]. Так, Служба корейської культури та інформації, Урядове інформаційне агентство та дипломатичні представництва РК закордоном стали основними державними каналами реалізації масштабної піар-кампанії з просування національних культурних символів держави. Наступники президента Кіма продовжили політику з розбудови позитивного іміджу Республіки Корея у світі шляхом затвердження нових стратегій та створення спеціальних органів та комітетів, відповідальних за національний брендинг.

На сьогоднішній день РК володіє такими ресурсами «м'якої сили» як успішний досвід швидкої економічної модернізації і демократизації країни, а також культурна привабливість країни. Як результат використання даних ресурсів послугувала більшій залученості іноземних партнерів до сфери бізнесу у Південній Кореї. Результатом цього стало формування іміджу РК як лідера в технологічній та машинобудівній сфері. Експерти з Південної Кореї запрошуються закордон бізнесменами та політиками з метою обміну досвідом в сфері проведення модернізації. Це дозволило не тільки розширити межі економічного простору РК, а й створити у межах регіону своєрідний ринок експертних і консультаційних послуг.

Сучасна південнокорейська «м'яка сила» значною мірою базується на поширенні власної культури – як традиційної, так і модерної – та реалізується Міністерством закордонних справ і торгівлі РК, Міністерством культури, освіти, спеціально створеними агенціями та фондами, а також безпосередньо громадянським суспільством. Особливо у світлі останніх подій необхідно згадати всесвітньо відомий феномен «Халлю» або так званої «Корейської хвилі». Він став впливовим глобальним явищем з початку ХХІ ст., сильно

вплинувши на сучасну культуру, музичну індустрію, кіноіндустрію, телеіндустрію та поведінкові аспекти різних людей у всьому світі [5]. Південнокорейські засоби масової інформації та індустрія розваг наздогнали англомовні західні країни за цінністю виробництва, технологіями та талантом [8]. Важливо відзначити, що уряд Республіки Корея щорічно вкладає в культуру країни більше 1 млрд дол., підтримуючи таким чином поширення «корейської хвилі» і всього корейського: моди, фільмів, музики, кухні тощо. Цікаво відзначити, що даний феномен виступає також як ефект мультиплікатора: при розвитку даної сфери, також розвиваються й інші сфери економіки. У популярних корейських серіалах широко використовується прихована реклама, яка проявляється в демонстрації продукту в якості реквізиту або згадка його в позитивному аспекті [1, с. 128–133]. Це сприяє просуванню корейського бізнесу закордоном, розвитку міжнародного туризму зміцненню позитивного іміджу держави загалом.

Південна Корея є гарним прикладом вдалого застосування «м'якої сили» для просування власних інтересів та популяризації корейського національного бренду на міжнародному ринку. Деякі механізми можуть бути застосовані й в інших країнах, у тому числі й в Україні. Традиційно з часу здобуття нашою державою незалежності, закордоном її сприймали як країну-демократію перехідного періоду, де існує політична та економічна нестабільність, а також корупція; хоча визнавались здобутки українців у спорті й відзначалась врода українських жінок. Дещо згодом країна стала відома через драматичні події 2013–2014 р. та окупацію РФ Криму та частини Донецької та Луганської областей [3, 15]. З огляду на це можемо відзначити, що міжнародний імідж України був більшою мірою негативним. Проте на сьогоднішній день ми можемо спостерігати позитивні зміни. Разом із тим хочеться відзначити можливі шляхи підвищення іміджу країни, а відтак – і зовнішньополітичного впливу.

Необхідно підкреслити подібність умов, за яких формувалась «м'яка політика» РК та тих, які зараз є в нашій державі. У світлі тих подій, що відбуваються, можемо припустити, що увага світової громадськості до України буде підвищуватись, що є хорошим підґрунтям для застосування «м'якої сили». Наша держава має величне культурне надбання – як традиційне, так і сучасне. Необхідно мобілізувати наявні ресурси, у тому числі дипломатичні, для просування та популяризації українського бренду на міжнародній арені. Так, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Японії С. Корсунський на своїй сторінці у Фейсбук закликав українських виробників надсилати інформацію про свій продукт для подальшого експорту в Японію, використовуючи безпрецедентну підтримку Токіо. Цікаво відзначити, що через поширення у соціальних мережах українського посольства публікацій стосовно вітчизняних

товарів на японському ринку сприяли зростанню зацікавлення і купівлі цих продуктів у продовольчих мережах Японії. Так, наразі ведуться розмови стосовно постачання в країну українських алкогольних напоїв, меду, джемів та інших продовольчих товарів [2, 250–257]. Такі кроки можуть стати гарним початком для ширшого впровадження концепції «м'якої сили». Вона через репрезентативність власної культури у поєднанні з економічним реформуванням і військовим зміцненням на кшталт Південної Кореї продемонструвала свою ефективність у реаліях ХХІ ст.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кадосина А., Филиппова Я. Корейская волна в контексте развития экономики Южной Кореи. *Казанский вестник молодых ученых. Политические науки*. 2019. Том 3. № 1 (9). С. 128–133.
2. Корсунський С. Як будувати відносини з країнами Азії. Економіка, дипломатія, культурні особливості. Харків: Віват, 2021. 288 с.
3. Котляр К., Нагорняк Т. Імідж України у контексті міжнародних рейтингів. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса*. 2019. Т. 1. № 11 (2019). С. 14–19.
4. Першина М. «Мягкая сила» во внешней политике Республики Корея и КНР. *Этносоциум и межнациональная культура*. 2017. № 2 (104). Москва. С. 109–118.
5. Kim Harry. Surfing the Korean Wave: How K-pop is taking over the world. *The McGill Tribune*. 2 February 2016. Retrieved 19 September 2017. URL: <https://www.mcgilltribune.com/a-e/surfing-the-korean-wave-how-k-pop-kpop-is-taking-over-the-world-012858/> (дата звернення: 26.03.2022).
6. Nye Joseph. *Bound to Lead: The Changing Nature of American Power*. New York: Basic Books, 1990. 307 p.
7. Nye Joseph. *Soft Power: The Means to Success in World Politics*. New York: Public Affairs, 2004. 208 p.
8. Why 26 Korean words have been added to Oxford English Dictionary. *BBC News*. 5 October 2021. Retrieved 11 October 2021. URL: <https://www.bbc.com/news/newsbeat-58749976> (дата звернення: 26.03.2022).